

Ideový a prostorový záměr

Pomník jsme koncipovali jako průchozí bránu, sestávající se ze dvou vztyčených pilířů, na nichž spočívá monumentální překlad připomínající mytologickou bájnou archu. Vycházíme ze základního architrávového systému a prvních megalitických staveb. Minimalistický prvek klenutého oválu by byl v celé své ploše pokryt rastrem průsvitných křížů. Vrchní část je otevřená, respektive prosklená, aby objektem procházelo přirozené světlo. Rovněž se nabízí možnost zesílit tento efekt o solárně napájený světelný zdroj, který by i za tmy archu prozařoval. Ideou je symbolicky přenést zesnulé, přeživší i budoucí vysloužilé vojáky na pomyslnou bárku věčnosti, kde temnota nemá své opodstatnění. Jejich činy a duše září, podobně jako hvězdné nebe, ve dne i v noci.

Projekt je založen na architektonickém základu. Možnost památníkem procházet nám připadá jako důležitý aspekt i v rámci kontextu okolního prostředí. V parku se již nacházejí dvě realizace koncipované jako klasický pomník a organický městský mobiliář. Nová skulptura by tedy měla logicky stávající formy mírně převyšovat, nikoli ve smyslu zabrané plochy, ale směřováním hmoty vzhůru. Vynesením dominantního překladu do výšky docílíme odhmotněného dojmu, který je navíc materiálově podpořen. Vztyčené pilíře navrhujeme z leštěné nerez, čímž zajistíme požadovanou subtilnost, jelikož plochy budou odrážet své okolí, tedy stromy a zeleň. Díky zrcadlení bude archa také do jisté míry působit, jakoby v daném místě levitovala. Brána vytváří hranici mezi tady a tam, mezi známým a neznámým. Povolání vojáka je záležitostí o jejichž následcích, prožitcích a činech máme nějaké povědomí, ale zažitá skutečnost je nevratnou proměnou a transformací. Z hlediska psychologie lze bránu vnímat i jako předěl mezi vnitřním a vnějším světem, tedy úzkou hranici, meziprostor mezi spánkem a bděním.

Rádi bychom co možná nejplynuleji navázali na stávající dlažbu a okolí památníku vydláždili světlou žulou. Zde se nám také otevírá možnost práce se slovem, které by se dalo případně implementovat do pochozí platformy. Práce s textem by mohla pomník dotvořit svou poetičností, avšak až v druhém plánu. Stále máme na paměti to, aby objekt sám byl tím hlavním poselstvím a znakem hrdinství mužů, kteří se nebáli a nebojí procházet branami, kde světla je málo.

Materiály a technické řešení

Objekt kombinuje dva stavební materiály. Jeho horní část je tvořena kompozitovým sklocementem, který je doplněn o čiré plexi kříže vkládané při výrobě do formy. Vzniká tzv. optický beton, který je částečně průsvitný. Tloušťka materiálu odlitku je cca 3cm, jelikož armování speciálním vláknem zajišťuje vysokou soudržnost. Horní rovná plocha je uzavřena tvrzeným sklem, aby mohlo denní světlo procházet plexi kříži a objekt tak dosahoval kýženého efektu. Pilíře jsou tvořeny leštěnými nerezovými deskami, které jsou kotveny do betonového základu. Nerezová základna se následně osadí odlitkem, který má ve dně spáry pro průchod desek až do cca poloviny hmoty horní části, kde jsou pilíře fixovány k vnitřnímu rámu odlitku. Okolí objektu je dláženo kartáčovanými žulovými deskami o rozměru 80x120cm, které jsou volně uloženy na štěrkovém náspu.